

DRAUDZES DZĪVE

(1. TES. 5:12-28)

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1. Tes. 5:12-28, Mat. 5:43-48, Gal. 5:22, Fil. 4:4, Jāņa 15:4-6.

ATMIŅAS PANTS:

„Neniciniet pravietošanu. Pārbaudiet visu; kas labs, to paturiet.” 1. Tes. 5:20, 21.

GALVENĀ DOMA:

Pāvils dod ļoti praktiskus, kā arī garīgus padomus Tesalonikas draudzes vadītājiem un locekļiem par to, kā izturēties citam pret citu.

Pāvils nobeidz Pirmo vēstuli tesalonīķiešiem ar septiņpadsmit pamācībām (1. Tes. 5:12-22), kurām seko noslēdzoša lūgšana (1. Tes. 5:23-27). Šīs nedēļas tēma sākas ar trīs pamācībām, kā draudzes locekļiem vajadzētu izturēties pret saviem vadītājiem (1. Tes. 5:12, 13). Šīm pamācībām seko sešas pavēles, kā draudzes vadītājiem vajadzētu izturēties pret locekļiem.

Nākamajos septiņos pantos (1. Tes. 5:16-22) seko astoņas īsas pamācības. Tās var sadalīt divās grupās – trīs padomi, kā saglabāt pozitīva kristieša attieksmi (1. Tes. 5:16-18) un pieci par to, kā attiekties pret jaunu gaismu pravietojumu formā (1. Tes. 5:19-22).

Noslēdzošajā lūgšanā Pāvils apkopo galvenās šīs vēstules tēmas: lai ticīgie Tesalonikā un citur turpina augt svētumā līdz Kristus otrajai atnākšanai. Citiem vārdiem sakot, viņiem ir jādzīvo katru dienu, gatavojoties Kunga atnākšanai. Vai šī nav visatbilstošākā „tagadējās patiesības” vēsts?

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 8. septembrī!

ATTIEKSME PRET GARĪGAJIEM KALPOTĀJIEM (1. TES. 5:12, 13)

Šīs dienas tēmas divi galvenie panti seko iepriekšējās nedēļas tēmas noslēdzošajām pamācībām „iedrošināt citam citu” (1. Tes. 5:11). Šis darbs notiek vietējās draudzēs, padomdošanas un mācekļu audzināšanas procesā. Šīs dienas tēma pievēršas tam, kā mācekļiem vajadzētu uzņemt vadītāju un skolotāju pūles viņu labā.

Izlasi 1. Tes. 5:12, 13. Ko Pāvils šeit grib pateikt un kā mums vajadzētu to pieņemt savā dzīvē? Kā tu vari labāk sadarboties ar tiem, kas ir tavi „priekšnieki” Kristū, kā tu vari viņus atbalstīt un mīlēt? _____

12. panta uzbūve grieķu valodā norāda, ka trīs frāzes panta otrajā daļā attiecas uz to pašu cilvēku grupu, uz vietējiem vadītājiem Tesalonikas draudzē. Pāvils aicina locekļus „atzīt” šos vadītājus, ar to domādams ievēribu, cieņu un atzinību pret tiem. Iespējams, ka draudzē bija kāds, kas neparādīja cieņu autoritātēm.

Vārdam „pamācīt” blakusnozīme ir brīdināt vai pat „iedzīt prātā”. Pāvils šeit atzīst, ka draudzes vadītājiem bieži ir jāvingrinās „neatļaidīgā mīlestībā”. Šāda veida vadītāji ne vienmēr tiek laipni uzņemti. Tomēr Pāvils 13. pantā turpina lūgt draudzes locekļus augsti cienīt savus vadītājus, jo viņiem ir jārisina sarežģīti jautājumi. Pāvils grib, lai visu draudzes locekļu vidū valdītu miers.

Valoda šajos pantos atspoguļo senu stratēģiju darbā ar cilvēkiem. Gādīgi vadītāji Pāvila dienās zināja, ka darbs ar cilvēkiem ir smalks darbs. Viņi iedrošināja vadītājus rūpīgi diagnosticēt savu sekotāju stāvokli, lai saprastu, vai cilvēks ir atvērts korekcijām, lai izvēlētos pareizu laiku un piemērotus līdzekļus. Pāri visam citam, no vadītājiem sagaidīja, lai viņi pārbaudītu paši sevi, pirms centās izlabot citus. Pāvils pievienoja šim pamatdarbam vēl kādus elementus. Jo kristietim Dievs ir vadišanas paraugs, un draudzes vadītāju mērķis ir, lai draudzes locekļi dzīvotu Dievam patīkamai dzīvei.

Dažās kultūrās ir tieksme neuzticēties un izaicināt vadītājus, citās – akli pakļauties tiem. Kā jūsu kultūras attieksme pret autoritātēm ietekmē draudzi jūsu reģionā? _____

NODROŠINOT KALPOŠANU (1. TES. 5:14, 15)

12. un 13. pantā Pāvils runā par veidiem, kā draudzes locekļiem vajadzētu izturēties pret saviem vadītājiem. Šodienas pantā (1. Tes. 5:14, 15) Pāvils pievērš savu uzmanību draudzes vadītājiem un tam, kā viņiem vajadzētu izturēties pret tiem, kas ir viņu aprūpē.

Izlasī 1. Tes. 5:14, 15. Kā Pāvils pamāca vadītājus jautājumos par to, kā viņiem vajadzētu izturēties pret draudzes locekļiem? Pārdomā šeit atklātos principus. Kā mēs varam tos attiecināt uz sevi, lai arī kāda būtu mūsu loma draudzē? Kā mums vajadzētu ieviest šos principus darbā, mājās, atpūtā un visā, ko mēs darām? Skat. arī Mat. 5:43-48. ____

Pāvils iedrošināja vadītājus Tesalonikā pamācīt „nekārtīgos” (1. Tes. 5:14). Nekārtīgi bija tie draudzes locekļi, kas atteicās uzturēt sevi, kas ar nodomu bija kļuvuši par tādiem, ar ko grūti sadarboties - tādiem bija jāstājas pretī.

Pretstatā tam, Pāvils pamāca vadītājus iedrošināt bailīgos, palīdzēt vājajiem un būt pacietīgiem ar visiem (1. Tes. 5:14). „Bailīgie” ir cilvēki, kam ir zema pašapziņa un pašvērtējums. Viņi satraucas un raizējas par daudz ko. Šādi cilvēki Dievam nav vienaldzīgi, – vadītājiem tie ir jāiedrošina.

„Vājie” ir tie, kam ir morāli un garīgi ierobežojumi. Viņi ir lētticīgi, ātri zaudē drosmi grūtībās un baidās no nezināmā. Viņu sirdis var būt pareizā pusē, bet viņiem trūkst zināšanu un viņi ir noraizējušies par pagātņi. Viņiem ir vajadzīga palīdzība, lai izdzīvotu.

Pāvils norāda draudzes vadītājiem, lai tie ir pacietīgi ar visiem. Pirmie trīs padomi 14. pantā runā par izturēšanos pret cilvēkiem trīs dažādos stāvokļos, bet pacietība mācītāja darbā ir vietā vienmēr.

Iespējams, ka, rakstot 15. pantu, Pāvils arī ir domājis par vadītājiem. Kad vien vadītājiem uzbrūk tie, kas nenovērtē viņu pamācības, viņi var tikt kārdināti atdarīt ar to pašu. Bet, ja vadītājs atriebjas, viņš parāda, ka viņa vadīšana nav Kristus gara motivēta. Labam draudzes vadītājam ir svarīgi domāt labu par citiem cilvēkiem.

12. – 15. pants paredz, ka draudzē būs skolotāji un mācekļi. Šajās attiecībās ir svarīgi, lai būtu daudz pacietības un cieņas. Bet mēs nedrīkstam aizmirst 1. Tes. 5:11 („iedrošini citi citu”). Pastorālā aprūpe nepieciešama abos virzienos. Reizēm arī tiem, kas atbalsta citus, ir vajadzīgs atbalsts.

KRISTIEŠA POZITĪVA ATTIEKSME (1. TES. 5:16-18)

Saskaņā ar 1. Tes. 5:12-15 kristiešiem ir jāmacās, kā pieņemt un kā izteikt konstruktīvu kritiku. Tas var notikt tikai attiecību kontekstā. Tas nozīmē, ka katram kristietim ir jābūt atbildīgam citu priekšā, un viņam ir jābūt arī labprātīgam prasīt no citiem atbildību. Lūdzoša draudze augs pamācībās un iedrošinājumos.

Izlasī 1. Tes. 5:16-18. Kādas trīs lietas Pāvils uzskata par Dieva gribu pret katru ticīgo? Kāpēc ikviens ir tik svarīgs? Skat. arī Gal. 5:22, Fil. 4:4. _____

Iemīļotajam adventistu sludinātājam Glenam Kūnam patika teikt, ka Bībelē ir daudz biežāk izteikta pavēle priecāties, nekā ievērot sabbatu. Tomēr mēs reti novērtējam priecāšanos tā, kā vajadzētu. Priecīga dzīve ir viens no Gara auļiem (Gal. 5:22, skat. arī Fil. 4:4). Un gara pildīts prieks ir iespējams pat ciešanās (1. Tes. 1:6).

Pāvils noteikti bija paraugs tam, ko nozīmē lūgt bez mitēšanās. Kā mēs redzējam, Pirmā vēstule tesaloniķiešiem ir piesātināta ar lūgšanām. Šeit Pāvils aicina vēstules lasītājus sekot viņa priekšzīmei.

Pateicība ir vēl viena pozitīva kristieša attieksme, ko Pāvils izcēla (1. Tes. 1:2, 2. Tes. 1:3). Pagānu izvirtības sakne bija pateicības trūkums pret Dievu (Rom. 1:21). Runājot Tomasa Erskina vārdiem: „Jaunās Derības reliģija ir žēlastība, un ētika – pateicība.” (citēts: Bruce, Paul: Apostle of the Heart Set Free (UK: The Paternoster Press, 1977), 19. lpp.) Interesanti ir atzīmēt, ka grieķu vārdiem „priecāties” un „būt pateicīgam” ir viena un tā pati sakne. Dievišķa prieka atslēga ir pastāvīga pateicība Dievam.

Atver acis! Dieva dāvanas ir mums visapkārt. Mēs tikai aizmirstam pateikties Viņam par tām, bieži vien tāpēc, ka esam pārāk aizņemti ar dzīves pārbaudījumiem un cīņām. Ja mēs arvien vairāk izkoptu pateicības attieksmi, mūsu staigāšana ar Dievu būtu ciešāka un mūsu dzīves būtu pilnas prieka.

Uzraksti sarakstu ar desmit konkrētām lietām, par ko tu gribi pateikties. Tad izsaki Dievam īsas lūgšanas, katrai centrā liekot vienu no savām pateicībām. Ievēro izmaiņas, kas ienāks visā tavā attieksmē un dzīves redzējumā. Šāda prakse var parādīt tev, cik svarīga loma mūsu pieredzē ar Dievu ir pateicībai. _____

ATTIEKSME PRET „JAUNU GAISMU” (1. TES. 5:19-22)

„Neapslāpējiet Garu, neniciniet pravietošanu; pārbaudiet visu; kas labs, to paturiet! Atraujaties no visa, kas ļauns.” (1. Tes. 5:19-22) Ko Pāvils mums šeit pasaka? Kā šie vārdi var kļūt par mūsu pieredzi? Pret kādu ļaunumu tev tavā situācijā ir īpaši smagi jācinās, lai no tā izvairītos? _____

1. Tes. 5:12-15 Pāvils pamāca draudzi. 19.-22. pantam viņš piemin vēl vienu pamācīšanas veidu – pravietošanas dāvanu. Abas negatīvās lietas, ar ko viņš iesāk šo daļu, turpinās ar uzsvaru: „Pārtrauciet apslāpēt Garu”, un „Pārtrauciet nicināt pravietošanu” (1. Tes. 5:19, 20, autora tulkojums). Viņš pamatā saka, lai tesalonieši pārtrauc kaut ko, ko viņi pastāvīgi ir darījuši.

Lai gan mēs nezinām, kas tieši tā bija par problēmu, ko Pāvils šeit risina, šķiet, ka viņš vēlas pateikt, lai viņi ir atvērtāki pret lielāku gaismu, vienlaikus sakot, lai viņi to pārbauda, lai pārlicinātos, ka tā patiešām ir gaisma (2. Kor. 11:14).

Ir dažādi veidi, kā var noniecināt pravieša dāvanu. Viens no tiem ir „apslāpēt Garu”. Mēs to darām, ja ignorējam vai pretojamies patiesa pravieša darbam. Mēs redzam, kāda pretestība, pat mūsu pašu vidū, ir pravietiskajai dāvanai, kas mums ir dota Elenas Vaitas dzīvē un kalpošanā.

Otrs veids, kā var noniecināt pravieša dāvanu, ir pieņemt to, kas ir teikts, bet to nepareizi izskaidrot vai nepareizi izmantot. Mēs varam pieiet pravietiskajai vēstij ar atvērtu prātu, bet izmantot to, kas ir sacīts, neatbilstoši esošajai situācijai. Šajā jautājumā mums, adventistiem, ir jābūt ļoti uzmanīgiem. Mums ir dota brīnišķīga dāvana, mēs negribam to sabojāt, nepareizi izmantojot.

Trešais veids, kā var noniecināt pravieša dāvanu, ir piešķirt pravietisku autoritāti personām vai rakstiem, kas nav saņēmuši dāvanu no Dieva. Draudzei ir jābūt pastāvīgi modrai, pārbaudot visu, lai redzētu, vai pravietiskā vēsts ceļ draudzi.

Kāda ietekme Elenas Vaitas pravietiskajai kalpošanai ir bijusi tavā personīgajā dzīvē? Līdzdali savu atbildi Bībeles izpētes grupā. _____

SVĒTUMS GALA LAIKĀ (1. TES. 5:23-28)

Izlasi 1. Tes. 5:23, 24. Ko nozīmē būt „svētotiem caurcaurim” un „palikt bezvainīgiem” Kunga nākšanas laikā? Vai mums nevajadzētu būt tādiem jau tagad? _____

Šodienas pantos Pāvils atkal atgriežas pie lūgšanas. Viņa stils ir līdzīgs kā 1. Tes. 3:11-13. Galvenā tēma arī ir līdzīga: lai ticīgie tiktu atrasti svēti un bez vainas, Kristum otrreiz atnākot. Pāvils šeit pāriet no tā, ko, domājams, darīs tesalonīkieši (1. Tes. 5:12-22), pie tā, ko Dievs dara mūsos (svētums) un mūsu labā (Kristus otrā nākšana).

Ticīgajiem bieži ir domstarpības jautājumā, ko tieši šis pants atklāj par cilvēka dabu un par raksturu, kāds viņiem būs, kad nāks Jēzus. Īsu brīdi saskaroties ar šo pantu, mēs pievērsīsimies tam, ko var skaidri pateikt, balstoties uz šo pantu.

Pāvils saka, ka tam, ko Dievs dara ticīgajos, ir jāizplūst pa visu cilvēku. Jēzus nākšanai tuvojoties, katrai ticīgā dzīves sfērai ir jātieks svētoai. Runājot par „garu, dvēseli un miesu”, Pāvils necentās būt zinātnisks un precīzs attiecībā uz dažādām cilvēka būtības daļām (pēc Bībeles prāts un miesa ir vienots veselums, nevis daļas, kas pastāv atsevišķi). Drīzāk viņš gribēja pateikt, ka katrai mūsu prāta un miesas daļai ir jābūt pakļautai Dievam. Dievam ir jāļauj pilnībā kontrolēt mūsu domas, jūtas un rīcību.

Pāvila lūgšana sniedzas tālāk par tagadni, līdz Jēzus otrajai nākšanai. Ticīgie būs pasargāti jeb paliks nevainīgi līdz pat Kunga nākšanai. Pāvils lūdz, lai viņu nodošānās Dievam paliek pilnīga līdz pašam galam. Saskaņā ar šo vēstuli, tesalonīkieši bija tālu no pilnības, bet to, kas viņiem bija, bija vērts saglabāt līdz Jēzus nākšanai. Tikpat ļoti Pāvils arī lūdza par to, lai viņi, pateicoties attiecībām ar Jēzu, turpina augt žēlastībā (skat. arī Jāņa 15:4-6).

Kādos veidos tu vari (un tev vajadzētu) katru dienu gatavoties Kunga nākšanai?

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

„Jēzus veica savu darbu ar prieku un smalkjūtību. Lai Bībeles reliģiju spētu atklāt mājas dzīvē un darba vietā, lai panestu laicīgo pienākumu slodzi un tomēr paturētu acīs Dieva godu, ir nepieciešams daudz pacietības un garīga spēka. Šeit Kristus bija priekšzīme. Viņu nekad tā nepārņēma laicīgās rūpes, ka vairs neatliktu laika domām par Debesu vērtībām. Bieži Viņš savu sirds prieku izteica, dziedādams psalmus un garīgas dziesmas. Bieži Nācāretes iedzīvotāji dzirdēja, kā Viņa balss izsaka slavu un pateicību Dievam. Dziedot Viņš uzturēja savienību ar Debesīm, un, kad darba biedri sūdzējās par nogurumu, tos iepriecināja jaukas melodijas, kas plūda no Jēzus lūpām. Likās, ka Viņa slavas dziesmas aizdzen ļaunos eņģeļus un kā vīraks ar saldu smaržu piepilda visu apkārtni. Klausītāju domas tādos brīžos pārcēlās no šīs zemes trimdas uz Debesu Tēva mājām.” Elena Vaita „Laikmetu ilgas”, 73. lpp.

„Nekas tā neveicina miesas un dvēseles veselību kā pateicības un slavēšanas gars. Pretoties melanholijai, neapmierinātām domām un jūtām ir tāds pats pozitīvais pienākums kā lūgt.” Elena Vaita „Kristus dziednieciskā kalpošana”, 251. lpp.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Grupā pārrunājiet savas atbildes uz trešdienas pēdējo jautājumu. Pārrunājiet to no divām pusēm: kāda ir bijusi E. Vaitas ietekme uz jūsu draudzi kopumā un kā viņas kalpošana ir ietekmējusi jūsu dzīvi personīgi?

2. Pakavējieties vairāk pie domas, ka mūsu kultūras attieksme pret autoritātēm ietekmē arī mūsu attieksmi pret autoritātēm draudzē. Vai kultūra pamudina mūs necienīt autoritātes vai arī parādīt pret tām pārāk lielu godbijību? Kā mēs varam iegūt pareizo līdzsvaru?

3. Kā tava draudze var labāk palīdzēt jaunajiem ticīgajiem rakstura izaugsmē? Kāda veida vadītāju apmācības tam ir nepieciešamas?

KOPSAVILKUMS:

Šīs nedēļas pantos (1. Tes. 5:12-27) Pāvils runā par dažādiem jautājumiem, bet galvenokārt viņš pievēršas vietējās draudzes dzīves garīgajai kvalitātei. Ticīgajiem ir jāatbalsta citam citu un jābūt priecīgiem un pateicīgiem. Viņiem ir jābūt arī atvērtiem pret jaunām patiesībām, īpaši pret pravietiskām patiesībām, tomēr uzmanīgi un pārdomāti jāizvērtē jaunās idejas. Pāri visam Pāvils aicina pilnīgi nodoties Dievam visās personīgās dzīves jomās, raugoties uz Jēzus atgriešanos.